Ч. 74. Середа 17 (4) цьвітня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Найблизша програма праць палати послів. — З Угорщини. — Мирове посередництво держав в італіяньско-турецкій війні. — Вибори в Сербії.

Про найблизші праці палати послів подають віденьскі часописи такі подробиці:

Перше читанє предложень урядничих, перше читанє адвокатскої і нотарияльної ординациї та закон про покутну писарку станут на порядку дневнім першого засіданя в четвер. Справи ті не заберуть богато часу, так що незабаром мала би палата полагодити в другім читаню кілька менших предложень, принятих палатою панів, а опісля приступила би до другого читаня урядничих предложень як тілько комісия для державних функціонарів вилагодить свій звіт. Справа службової прагматики стане вправді в четвер на дневнім порядку повної палати тілько в першім читаню, та над нею переведено вже в комісиї навіть друге читанє. Стало ся се через те, що коли полуднені Славяни запротестували против переслання сего предложеня до комісиї без першого читаня, то комісия приняла правительственне предложенє як внесенє пос. Гофмана-Веленгофа та довела над ним наради до кінця. Що до санкцийних виглядів урядничого предложеня треба зазначитя, що між комісиєю а правительством заходять ріжниці в справі права коаліцийного та в справі вспятної правосильности закона. До різкого конфлікту іза сего між послами і правительством не прийде, бо коли би предложеня в комісийній редакциї не мали одержати санкциї, тоді поробить ся очевидно поправки.

Далеко гірше стоїть справа з иншими справами, які має весною полагодити парлямент. Буджет застряг в комісиї і дебата над ним не може рушити з місця через те, що загородило ему дорогу предложенє про італіяньский факультет. Та як би навіть правительство якось придобрило Італіянців, то й так вже не стане часу на правильне полагодженє буджету, так що правительство буде вдоволене, коли дістане кількамісячну буджетову провізорию а нормальний буджет відложить ся до осени.

Войскові предложеня мали бути готові після бажань пок. ґр. Еренталя ще дня 1 цьвітня, тимчасом справа їх стала тепер в дуже прикрій для правительства стадиї через події на Угорщині. Коли годі буде правительству переперти войскову реформу, тоді постарає ся оно о провізорию зі збільшеним контингентом рекрута, за який поробило би навіть деякі уступки. Коли би і то не довело до бажаного успіху, тоді скінчить ся всьо на ухваленю нормального контингенту рекрутів.

Ще менше виглядів добачує ся на полагодженє фінансової реформи, бо против податкових проектів референти примінили свого рода опір. Реформа фінансів ще більше як войскова може бути переведена аж по переведеню порозуміня між головними парляментарними ґрупами, а тут приміром до ческо-німецкої угоди, без якої санация краєвих фінансів не можлива, є ще дуже далеко. На дневнім порядку весняної сесиї стоять ще справи українського університету і каналових предложень, а їх полагодженє буде залежати в значній мірі від уложеня польско українських взаємин. Не треба і додавати, що до зближеня між окремими ґрупами парляментарними може прийти тілько за інтервенциєю шефа кабінету, якому прийде ся подбати о більшість численну і охотну до праці.

В угорскім соймі, в якім дальше триває обструкция, явило ся вчера богато хорватских послів. По дискусиї над протоколом з послідного засіданя зарядженo на жаданє опозициї тайне засіданє, на котрім п. Баттіяні остро осуджував завішене конституциї в Хорватиї і жалував ся, що доси не відповів президент міністрів на інтерпеляцию в тій справі. Також і Кошут виступив против заряджень виданих в Хорватиї. Зачувати, що хорватскі посли намірюють в угорскім соймі зложити декларацию в справі стану облоги в Хорватиї.

З Константинополя доносять, що нині має послідувати акция держав в справі миро-

---

Дім на продаж.

(З французкого — Альфонса Доде).

Над дверцями малого городу, повними шпар, припорошеними піском і уличним пилом, висіла табличка, яку вже нераз палила літна жара і термосив осінний вихор. На табличці була напись: „Дім на продаж". Ті слова немов говорили також „дім безлюдний", така тишина его окружала.

Всеж таки хтось мешкав у нім. Синявий дим, що піднимав ся над низьким комином з цегол, вказував на чиєсь єствованє, тихе та сумне, як той бідний огонь. Притім крізь щілини фіртки місто неладу, що заповідає продаж і відїзд жителів, було видко добре удержані алейки, альтанки, коновки при басені і городничі знаряди, оперті о стіну.

Був се сільский домок, поставлений на склоні узгіря, від полудневої сторони, зовсім як якась теплярня. Склянні кльоші, оперті о сходи, перевернені пусті вазонки і при них инші з ґеранією і вербеною, уставлені на горячім піску. Зрештою крім кількох тінистих кленів весь город заливало сьвітло.

Карлові овочеві дерева, порозпинані на дротах широко або в шпалір, розпостирали на сонци обильне листє, проріджене лише овочами. Дальше загони полуниць і горошку на тичках. Поміж тим усім, в сій тишині і ладі, вештав ся старушок в соломяним капелюсі, підливав в холоді цьвіти, тяв, усуваючи непотрібне галузє і бурян.

Старушок не знав нікого в околици. З виїмком пекаря, що задержував ся перед дверми кождого домику тої одинокої улиці в селі, ніхто не відвідував его.

Часом якийсь прохожий, що глядав посїлости на тій урожайній земли, так пригожій на город, спинював ся на вид написи на продаж і дзвонив. За першим разом ніхто не відповідав. За другим почали наближати ся поволи тяжкі кроки і старушок відхиляв фіртку сердито:

— Чого собі бажаєте?

— Чи сей дім на продаж?

— Так,—відповідав старовина з трудом— так.... на продаж, а кажу наперед, що хочу за него дорого....

Витягнувши руку, готову сейчас замкнути фіртку, загороджував дорогу. Очи старця просто виганяли захожого, тілько було в них гніву і завзятя. І стояв так, як казочний смок, пильнуючи своїх загінців і піскуватого подвіря.

А люди відходили, міркуючи, що се за божевільний і пощо оголошував продаж дому, коли так дуже хотів его задержати.

Одного дня тайна виияснила ся. Переходячи коло домика, я почув живу розмову, немов суперечку.

— Треба продати, отче, треба продати... виж обіцяли...

І тремтячий голос старушка відповідав:

— Алеж мої діти, я того лише хочу... Преці вивісив оголошенє.

Тим способом я дізнав ся, що то его сини і невістки, дрібні париcкі крамарі, приневолювали его позбути ся тої улюбленої закутини.

Чому? Не знаю. Однак се певне, що зміркували, що за довго се проволікає ся, отже приїздили що неділі, щоби напирати на нещасного старушка і приневолювати до додержаня обіцяики.

Я чув се виразно серед недільної тишини, коли навіть земля немов відпочиває по цілотижневій праці і сїйбі. Крамарі розмовляли голосно, сперечали ся між собою, граючи в круглі і слово „гроші" звучало сухо в їх голосах, хрипких і брутальних.

Вечером всі відїздили і старець відводив їх кілька кроків на дорогу а потім вертав скоро і щасливий замикав двері, маючи перед собою тиждень вакаций.

Але з тижня на тиждень его все більше наглили і мучили. Крамарі уживали всіх способів. Привозили діти, щоб его наклонити.

— Видите, дідуню, як продасьте дім, приїдете і замешкаєте з нами. Будемо такі щасливі і всї разом!

І гуторено по кутах та проходжуючись по алеях, голосно обчислювано. Раз почув я одну невістку, як голосно доказувала:

вого посередництва між Італїєю а Туреччиною. Амбасадори, кождий з осібна, удадуть ся до міністра справ заграничних і вручать єму рівнозвучну ноту. Зачувати, що Туреччина попросить о подане условий мира, можливих для принятя для Туреччини.

В Сербії переводять ся тепер вибори до скупштини. Доси вибрано 80 кандидатів правительственних, 7 старо-радикальних, 36 молодо-радикальних, 1 независимого, 21 националїстів, 9 поступовців, 2 социялїстів. Відбуде ся ще 10 тїснїйших виборів, при котрих правительство надїє ся здобути 5 мандатів, так що буде розпоряджати більшостию одного голосу.

Новинки.

Львів, 16 цьвітня 1912.

— Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф в Станиславові. Із Станиславова доносять під датою 15 с. м.: „Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф прибув тут вчера перед 12 год. в полудне, витаний перед тим торжественно селянами, головно в Боднарові, Майдані і Тазові. На повитане Найд. Гостя Станиславів прикрасив ся. З публичних і приватних будинків повівали хоругви а богато домів було красно удекорованих. Жителї міста численно зібрані на улицях витали овацийно Найдостойн. Гостя.

Найдост. Архікнязь задержав ся в красно удекорованім будинку тутешної каси ощадности і приймив гр. кат. епископа Хомишина з капітулою, рим. кат. пароха і вікария, директорів гімназий польскої і рускої, школи реальної, семінариї учительскої польскої і рускої, представителїв властий войскових, державних і автономічних. По удїленю авдиенций від'їхав Найдост. Архікнязь о годинї 1 по полудни через Микитинцї до Огинії, звідки окремим поїздом від'їхав до Коломиї.

— Повитане Найдост. Архікнязя Кароля Франц Йосифа в Коломиї заповідає ся величаво. Завтра дня 17 с. м. перед полуднем має Найдост. Архікнязь приїхати зі своєю ескадроною до Коломиї а на его повитане мають передовсім з'їхати ся властителї більшої посілости з цілої Галичини. Окремий комітет під проводом міского асесора п. Балицкого займає ся приготовленями до належитого принятя Найдост. Гостя. Рускі процесиї і брацтва мають уставити ся коло парохіяльної церкви при ул. Собіского. Привітна промова буде лише одна, яку виголосить по нїмецки посадник міста коло третих триюмфальних воріт при ул. Евангелицкій. На той день надіють ся в Коломиї величезного здвигу народа в околиці. Вечером буде місто ілюміноване.

Всї, що хотять взяти участь в тім привітї, можуть користати з поїзда, котрий вийде зі Львова в середу дня 17 с. м. о год. 7·20 рано, а до Коломиї прибуде о 11. год. перед пол. Сей поїзд задержить ся о год. 8·35 в Ходорові, о 9·24 в Галичи, о 9·39 в Єзуполї, о 10·2 в Станиславові. З Коломиї верне сей поїзд назад до Львова о год. 9·55 вечером того самого дня.

— Справи особисті. Віцепрезидент краевого суду і управитель краевого суду карного, радник Двора Кілїан обняв урядоване. — Директор зелїзниць радник Двора Рибіцкий вернув з урльопу і обняв урядоване.

— З зелїзниці. Станиславівска дирекция зелїзниць подає до відомости, що здержане загального руху поїздів межи Підвисоким а Рогатином, оголошене дня 6 с. м. на 8 днів, потреває ще дальших 8 днів почавши від дня 15 цьвітня.

— Дещо з сокільского руху. Теперішний львівский „Сокіл“ числить 26 філїй руханкових і 770 пожарних. Першу Філїю руханкову основано в Станиславові дня 14-го мая 1902, отже за місяць мине якраз 10 лїт від того часу, а першу Філїю пожарничу основано в Скнилові дня 23 вересня тогож року. Відмова дра Трильовского участи „Січий“ в торічнім здвизї „Соколів“ викликала загальне невдоволене, а в наслїдок того много „Січий“ перемінило ся на сокільскі Філїї. Сокільска орґанїзация росте безнастанно і проявляє ся в численних здвигах, сьвяченях прапорів, фестинах і т. д. Чортківский „Сокіл“ скликав онногди з'їзд відпоручників, на котрім явило ся около сотки людий і ухвалили резолюциї, що причинять ся до скріпленя сокільскої орґанїзациї. На найблизші місяцї заповіли многі „Соколи“ манїфестацийні здвиги злучені з посьвяченями прапорів. В червни відбудуть ся посьвяченя сокільских прапорів в Жовкві, Винниках, Чесанові, Бібрці, Калуши, в липни в Яричові, Роздолї, у Львові на жовківскім передмістю, в Пустомитах і т. д. Кожде таке сокільске сьвято є получене з величавим церковним Богослуженєм, підносить нарід релїґійно і причиняє ся до підему морального, бо члени складають приречене на прапор, що будуть примірно жити.

— Нещаслива пригода. Мария Лозиньска, ідучи онногди улицею, спотикнула ся і впала, при чім вдарила головою об брук. По сій пригодї заволїкла ся ще домів при ул. Корол. Ядвиґи ч. 10 і положила ся спати. Вчера знайдено єї безпритомною в ліжку, а завізваний лїкар ствердив заломане лобини від удару головою об брук. Нещасливу в ґрізнім станї відвезено до шпиталю.

— Величезна катастрофа на мори. Недавно тому спущено на воду величезний корабель, найбільший доси на сьвітї, „Titanic“, котрий побудувало одно анґлїйске товариство морскої плавби коштом звиш 65 мілїонів корон. Корабель сей, довгий на 255 метрів, а широкий на 28 метрів, мав 46.382 тон містоти, а ціле уряджене на нім було викінчене після найновійших здобутків технїки. Корабель той то було справдішне плаваюче велике місто. Він мав аж шість покладів, специяльні реставрациї і каварнї, боїско шпортове, читальню, комнати до куреня, турецкі купелї, басен до плаваня і богато инших уряджень для вигоди і приятности. Отже корабель той розбив ся і затонув, а нинїшна депеша з Ню Йорку подає таку вість:

Дирекция підприємства „White Star Line“ признає тепер, що із 2200 подорожних і залоги корабля „Тітанік“, котрий затонув, виратувано імовірно всего лиш 675. Пароход „Олїмпік“ доносить, що переважно виратовано лиш жінки і дїти. Друга депеша доносить, що корабель сей затонув нинї над раном о 2 год. 20 мін. Додати тут потреба, що в першій хвили, скоро рознесла ся чутка про ту катастрофу, розпущено вість, що з подорожних нїхто не згинув — очивидно пущено ту фальшиву вість лиш для того, щоби бодай в першій хвили ослабити враженє, яке ся катастрофа в інтересованих кругах могла викликати.

Як тепер з Льондону доносять, їхало на тім корабли богато визначних личностий, між иншими лїтерат Стід (Stead), кількох директорів зелїзниць, банкірів і т. д. Корабель виїхав був з Шербурга і по дорозі стрінув ся з ледовою горою. В сій більше менше порі надпливають з північного ледового моря величезні ледові гори, котрі спричиняють в цьвітни або маю велику студїнь в цілій Европі, що сего місяця дало ся особливо сильно і у нас почути. Отже така ледова гора вдарила в корабель і розбила его. Зараз потім дали телєґрафом без дрота знати на всї сторони о грозячій катастрофі. Два пароплави „Бальтік“ і „Олїмпік“ відповіли зараз, що спішат на поміч. Отже в

— Той барак не варт і франка... треба лише его звалити.

Старець слухав мовчки. Говорено про него, як би вже умер, про его домик, як би вже був звалений. Ходив згорблений зі слезами в очах, глядаючи з привички гиль, які треба обтяти, овочів, які потребують догляду, і видко було, що житє его так зросло ся з тим кусником землї, що нїколи не буде мати сили з ним розстати ся. Справдї, хоч не знати що єму говорено, все відсував хвилю від'їзду.

В лїтї, коли дозрівали овочі, трохи квасні, в котрих чути ще сьвіжість весни: черешнї, пожички і вишнї, говорив:

— Почекаймо на збірку... Зараз потім продам.

Але по збірцї, коли прийшли вишнї, слїдувала пора бресквів, потім винограду, вкінци гарних бронзових ренет. Надходила й зима. Село було чорне і сумне, город пустий. Нема прохожих, нема купців. Навіть париські крамнички перестали приїздити в недїлї.

Три довгі місяцї відпочинку, щоби можна приготовити нові засіви і притяти овочеві дерева. А тимчасом непотрібна табличка з оголошенем хитала ся при фіртцї, вимахувана вітром і дощем.

Вкінци сини, знетерпеливлені проволокою, підозріваючи, що батько робить всьо, аби віддалити купуючих, постановили енерґічно забрати ся до дїла. Одна з невісток замешкала зі старцем.

Була се проста крамарка, від рана вистроєна, з вічливим видом і з тою фальшивою солодкостию, по якій пізнати людий, що займають ся торговлею. Здавало ся, що цїла околиця до неї належить. Отзирала широко фіртку, розмовляла голосно, усьміхала ся до прохожих, приваблива, немов говорила:

— Ходіть... дивіть ся... дім на продаж!

Старушок не мав анї хвилї відпочинку. Часами, стараючись забути про присутність невістки, скопував загоники і засівав їх, як роблять люди, котрі знають, що мають вмерти, а однак люблять зріти про будучність, щоб ошукати свої власні побоювання.

Але крамарка ходила за ним без упину і повтаряла:

— Ба, й пощо се?... Для инших працювати...

Нїчого їй не відповідав, віддаючи ся своїй роботі з давним упором. Полишити город в занедбаню значило би вже его втратити, вже его трохи покинути. Отже на алейках не росло анї стебло трави, нїяка гиля не вибуяла понад міру.

А тимчасом купцї не являли ся. Був се час війни і хитра женщина надармо отвирала на остіж фіртку, надармо примилювала ся до дороги. Переходили лише волоцюги, входив лише порох, підниманий вітром.

З дня на день погіршував ся єї гумор. Інтереси в Парижи вимагали єї присутности. Я чув, як робила тестеви докори, уладжувала єму сцени, тріскала дверима.

Старушок горбив ся чимраз більше, але не говорив нїчого, потїшаючись видом розвиваючого ся горошку і таблички з написом „Дом на продаж“, яка все висїла.

Того року, вернувши знов на село, я пішов до старого домку, але таблички вже не було. Всьо скінчило ся, продали его! На місце сірої фірточки уміщено зелену брамку, сьвіжо помальовану, з круглим отвором, крізь який можна було кинути оком на город.

Не був то вже давний садок, але міщаньский городець: кошики, травники, каскади і то всьо відбивало ся у великій металевій кулї, що хитала ся над ґанком. В тїй кули відбивали ся алеї з цьвітами і рисували ся дві великі фіґури з пересадними формами: дужий червоний мужчина, облитий потом, сидів заглублений в сільскім фотели і величезна дама, що говорила, потрясаючи коновками:

— Чотирнайцять коновок я виляла на бальсаміни!

Прибудовано ще один поверх, поправлено огорожу і в тій закутинї, зовсїм відновленій, від котрої чути ще було сьвіжу фарбу, роздавали ся звуки контредансів і польок з публичних балїв. Ті мельодиї танців, що падали на дорогу, де мішали ся з горячим червоним пилом, той голос великих цьвітів і великих дам, та переливаюча ся, шумна веселість стискала мені серце.

Я думав про бідного старушка, що проходжував ся тут такий щасливий, такий спокійний та уявляв собі его в Парижи, в соломянім капелюсї, зі згорбленими плечима старого городника, як ходив по комнатцї за склепиком, знуджений, несьмілий, повний сліз, міжтим коли его невістка триюмфує за новою лядою, на котрій брязчать срібні гроші.

перший хвили донесено, що сим кораблям як і другим, котрі случайно переїзджали попри місця катастрофи, удало ся виратувати всіх подорожних — вість, як опісля показало ся, неправдива.

— **Страшна траґедия родинна**, до котрої без сумніву причинила ся й горівка, стала ся в однім селі близько Вадовиць в західній Галичині. Із згаданого міста доносять: Казимир Карпель, 37 літний господар, продав оногди на торзі ялівку за 100 корон. Вернувши домів, поклав на столі стокороновий банкнот а сам пішов до обори дати худобі їсти. Коли вернув до хати, застав дитину, 4 літного Стася, що бавила ся банкнотом і якраз подерла его на кусні. Підпитого батька взяла така злість, що вхопив ніж і обрізав дитині пальці на обох руках. На крик дитини вбігла матір, котра якраз купала в другій комнаті 6-місячну донечку. Побачивши, що стало ся, зачала покалічений дитині обвязувати пальці. Пообвиваваши покалічені пальці, поклала дитину до ліжка і вернула до донечки, котру застала вже утоплену в ванночці. З розпуки вибігла з хати і зачала кликати на поміч. Нараз побачила на вербі перед хатою повішеного мужа та й сама лягла трупом на місци.

— **Дрібні вісти.** Луць Гавриленко, літ 14, блукав ся по Львові, бо старший брат его, з котрим він вибирав ся на роботу до Прус, покинув его в чужім місті самого. Луцьом заопікувала ся львівска поліция. — Російскі ґазети доносять з Оренбурґа, що начальник повіта підполковник Боґатко спроневірив 13.000 рублів призначених на запомоги для голодуючих. То лиш один із многих в Росиї. — Анна Лесюкова, жінка сторожа, посваривши ся з чоловіком, хотіла спалити ся і в тій цили облила себе нафтою, але заким ще могла підпалити ся, привели єї разом з чоловіком на поліцию, де дижурний комісар помирив обоє. — Бальон S. Gotthart, о котрім ми вчера доносили, спустив ся на землю в Ціріху. Одному подорожному, який ще в нім лишив ся, не стало ся нічого.

Господарство, промисл і торговля

— **Заходом Філії „Сільского Господаря“** в Галичи при підмозі Головного Виділу відбуде ся господарско-ветеринарийний курс в Галичи на Залукві в домі „Власної помочи“ в днях 16—19 цьвітня з слідуючою програмою: 1. Часть ветеринарийна — п. Франц Ковальский, ветер. лікар зі Станиславова; свої виклади буде супроводжати демонстрациями на фантомах, таблицях і приладах ветеринарийних. 2. Часть господарска — а) інспектор Гов. Вид. п. Горегледь: про управу пашних ростин та сіножатий (від 16/IV.), б) інспектор Кучера: про огородництво і его хосен та садівництво — з практичними демонстрациями. 3. Остап Хмільовский: штучні та стаєнні погної. 4. Ф. Салиґа: про молочарскі спілки. 5. о. А. Верґановский: про райфайзеньскі каси. 6. Е. Стебновский: про асекурацию худоби. Курс закінчить ся розданем свідоцтв ученикам дня 19. б. м. До участи в курсі належить зголошувати ся до Філії С. Г. на руки Е. Стебновского в Галичи. — З президиї *„Сільского Господаря“* у Львові.

— **Оповістка.** В часописи „Gazeta Lwowska“ оголошує ц. к. Дирекция зел. держав. у Львові публичний переторг на роздане робіт будівельних при розширеню стациї Борислав.

Оферти належить вносити найдальше до 30 цьвітня 1912 до год. 12 в полудне. Близші услівя і пляни будови можна переглянути в ц. к. Дирекциї зел. держ. в віддїлі для удержаня і будови зелізниць III. поверх, двері 309, де можна дістати також формулярі на оферти.

Телеґрами.

Відень 16 цьвітня. Нині оголошено спільний буджет за 1912 р. Загальне запотребоване виносить 470,923.000 кор., о 22,300.000 корон більше як рік перед тим. По відтруценю прелімінованих доходів з мит, видатки виносять 287,400.000 кор., з чого припадає на Австрию 182,800.000, на Угорщину 104,600.000, загальні видатки на войско і маринарку виносять 449½ міл. кор., о 21,600.000 більше, як минулого року. То підвисшене як також друга рата надзвичайного кредиту з причини розвою армії в квоті 19 міл. кор. і 1 міліон на будівлї портові в Полї, відповідають торічній ухвалї делеґациїній. Після тої ухвали правительство домагає ся також надзвичайного кредиту 67 міл. на розвій фльоти.

Будапешт 16 цьвітня. В угорскій палаті послів, перед приступленем до порядку дневного, посли з опозициї обговорювали відносини в Хорватиї, протестували против політики насильства і критикували поступоване правительства.

Париж 16 цьвітня. Рада міністрів застановляла ся над іспаньскими предложенями в справі Марокка. Більшість міністрів уважає їх за неможливі до принятя. Мабуть відкинуть їх однодушно.

Константинополь 16 цьвітня. Представителї держав удали ся нині перед полуднем до міністра справ заграничних і поробили відповідні кроки в справі мира. Російский амбасадор явив ся перший, по нім прибули по черзі амбасадори Німеччини, Австро-Угорщини, Анґлії і Франциї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **3·..**, 8·45, **2·30**§), **2·..**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 виключно щоденно, †) до Мщани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 3·40, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, 2·30, **3·05***), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·30

§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·02, 11·32.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·52§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·32**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·36**, **2**, 5·45, 7·15†) **8·25**, 9·50.

†) з Мщани від 15/6 до 30/9 виключно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.

†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·5.., **6·26**, 9·34

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·39

§) Від 18/6 до 10/9 виключно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·12, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Оголошеня.

ЧВ. 50.458.

Оголошенє.

В краєвих низших школах рільничих в Бережници п. Стрий, в Городенцї, в Ягольници, в Кобірничах п. Кенти, в Милотинї п. Ряшів, в Суходолї п. Коросно, зачинає ся рік шкільний 1912/13 з днем 1 липня с. р.

Краєві низші школи рільничі мають на цїли образованє передовсїм синів селян на здібних і практичних господарів.

Цїлий курс науки триває три роки.

Всї ученики мешкають в заведеню.

Оплата за удержанє в інтернатї виносить 150 К піврічно.

Ученики незаможнї можуть бути приняті на кошт фонду краєвого с. з. одержують безплатне поміщенє в інтернатї, харч і одїж з виімком обуви і біля і вносять лише шкільну оплату в квотї 5 К за півріх.

Поданя о принятє до низшої школи рільничої треба вносити найпізнїйше до 15 червня с. р. до Дирекциї одної з поданих висше рільничих шкіл. До поданя, що є вільне від стемпля, треба долучити: 1) метрику уродженя на доказ, що кандидат укінчив 15 лїт, 2) сьвідоцтво здоровля, виставлене лїкарем, 3) сьвідоцтво шкільне з укінченя народної школи, 4) сьвідоцтво убожества, наколи кандидат убїгає ся о принятє на кошт краєвого фонду.

Львів, дня 16 цьвітня 1911.

Пйотровский.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Нелопала) у Львові. Телефона ч. 527.